

ΜΠρΘεσ 1037/2004 (Ασφ. μέτρα)

Πρόεδρος: Σ. Αναστασιάδου, Πρόεδρος Πρωτοδικών
Δικηγόροι: Χ. Κοσματοπούλου, Σ. Θωΐδου-Παπακάτσικα

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 [παρ. 1, 3], 3, 4, 6, 10 και 65 του Ν 2121/1993, προκύπτει ότι οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου αποκτούν σ' αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα). Περαιτέρω ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, εκφραζόμενο με οιαδήποτε μορφή, μεταξύ δε αυτών που τυγχάνουν προστασίας κατά τις διατάξεις της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι και τα οπτικοακουστικά έργα, τα τρισδιάστατα έργα που αναφέρονται στη γεωγραφία, τοπογραφία, αρχιτεκτονική ή την επιστήμη. Περαιτέρω, κατά τις ίδιες παραπάνω διατάξεις, με την προσβολή θα πρέπει να θίγεται το αντικείμενο του προστατευμένου δικαιώματος, δηλαδή το πρωτότυπο "έργο", όπως αυτό εκφράζεται με "ορισμένη μορφή" (άρθρο 2 παρ. 1). Ως προσβολή ισχύει κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές και περιουσιακές), εφόσον η πράξη αυτή γίνεται χωρίς την άδεια του υποκειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν συντρέχουν λόγοι άρσεως του παρανόμου (συναίνεση του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός και θεωρητικός άμυνα). Το εύρος του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος κρίνεται με βάση τα άρθρα 3, 4 και 8. Σημειώνεται ότι η απαρίθμηση των εξουσιών στα άρθρα 3 και 4 είναι ενδεικτική. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας υπάρχει στο ίδιο ακριβώς πεδίο, στο οποίο κινείται η αποκλειστική εκμετάλλευση του έργου, έτσι ώστε το δικαίωμα αναπαραγωγής π.χ. να προσβάλλεται από εκείνον μόνον, ο οποίος αναπαράγει χωρίς άδεια το έργο, το δικαίωμα αποκλειστικής θέσεως σε κυκλοφορία να προσβάλλεται από εκείνον που θέτει το έργο σε κυκλοφορία Κ.Ο.Κ. Η κλασική πάντως μορφή προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, είναι η ανάληψη ξένου έργου, είτε πρόκειται για πιστή αναπαραγωγή του, είτε για αναπροσαρμογή του με αποκλίσεις και τροποποιήσεις. (ΠΠρΘεσ 18201/1998 ΕΕμπΔ Ν` ,161).

Με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούσες εκθέτουν ότι στις 5.3.2003 η καθ` ης ανέθεσε (προφορικά) στις αιτούσες, από τις οποίες οι τρεις πρώτες αποτελούν εταιρίες παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών και οπτικοακουστικών μέσων, ενώ η τέταρτη επιχείρηση τυπογραφίας, τη δημιουργία ενός βίντεο προώθησης της Θεσσαλονίκης για τη διεκδίκηση της EXPO 2008, αντί της συνολικής αμοιβής των 103.888,48 ευρώ, έναντι της οποίας η καθ` ης προκατέβαλε 31.166,54 ευρώ κατά τη σύναψη της σύμβασης. Ότι σε εκτέλεση της παραπάνω συμφωνίας αυτές από κοινού δημιούργησαν ένα βίντεο διάρκειας δέκα πέντε περίπου λεπτών με την πόλη της Θεσσαλονίκης και την ευρύτερη περιοχή αυτής, που αποτελεί αντικείμενο της πνευματικής τους δημιουργίας και το οποίο μετά από επίμονες παρακλήσεις της καθ` ης και πριν την μεταξύ τους υπογραφή έγγραφης σύμβασης για τη μεταβίβαση του επί του έργου δικαιώματος, παρουσιάστηκε στο Παρίσι. Ότι η καθ` ης χωρίς να έχει αποκτήσει κανένα δικαίωμα στο έργο, το οποίο αρνείται να παραλάβει καταβάλλοντας το υπόλοιπο της συμφωνημένης αμοιβής, χωρίς την άδειά τους, στις 6.9.2003 προέβη στη μέσω τηλεοπτικού καναλιού αναμετάδοση του έργου τους προσβάλλοντας το επ` αυτού δικαίωμά τους. Με βάση τα παραπάνω επικαλούμενοι τη συνδρομή επείγουσας περίπτωσης και επικείμενου κινδύνου περαιτέρω προσβολής των δικαιωμάτων τους ως δημιουργών, ζητούν τη συντηρητική κατάσχεση κάθε υλικού φορέα αυτού ή αντιγράφου του, καθώς και να απαγορευθεί η αναμετάδοση στο κοινό του προπεριγραφόμενου έργου ή αποσπάσματος αυτού με την απειλή κατ` εκείνης (καθ` ης) χρηματικής ποινής.

Η αίτηση αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση, ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 682 επ., 686 επ. ΚΠολΔ) είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις

προαναφερόμενες διατάξεις, 1,2,3,4,6, 10,64 και 65 του Ν 2121/1993 καθώς και σε αυτές των άρθρων 731, 732 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί στην ουσία της.

Από την ένορκη ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατάθεση της μάρτυρος των αιτουσών, τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους έγγραφα και την όλη γενικά διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι τρεις πρώτες των αιτουσών είναι εταιρίες παραγωγής κινηματογραφικών ταινιών και οπτικοακουστικών μέσων, ενώ η τέταρτη αποτελεί επιχείρηση τυπογραφίας. Στις 5.3.2003, στα πλαίσια των ενεργειών υποστήριξης της διεκδίκησης από τη Θεσσαλονίκη της EXPO 2008 που ανέλαβε η καθ` ης, η τελευταία ανέθεσε στις παραπάνω τη δημιουργία ενός βίντεο προώθησης της υποψηφιότητας της Θεσσαλονίκης, αντί αμοιβής ποσού 103.888,46 ευρώ, έναντι του οποίου, την ημέρα της σύναψης της σύμβασης, κατέβαλε στις αιτούσες ποσό 31.166,54 ευρώ. Σε εκτέλεση της παραπάνω συμφωνίας οι αιτούσες από κοινού δημιούργησαν [με] δαπάνες τους ένα βίντεο διάρκειας δέκα πέντε λεπτών το οποίο με ιδιαίτερο τρόπο (μουσική επένδυση, αφηγήσεις, βιντεοσκοπήσεις, γραφικές απεικονίσεις σχεδίων κ.λπ.), παρουσιάζει και προβάλλει τα ιστορικά, γεωγραφικά, παραγωγικά και πολιτιστικά στοιχεία της πόλης της Θεσσαλονίκης και της ευρύτερης περιοχής αυτής και της Μακεδονίας. Το έργο αποτελεί αντικείμενο της πνευματικής δημιουργίας των αιτουσών εταιριών του οποίου αυτοί, όπως φαίνεται και επί του υλικού φορέα του, αναφέρονται ως δικαιούχοι.

Το έργο αυτό μετά από παρακλήσεις της καθ` ης, και πριν από οποιαδήποτε μεταβίβαση του επ` αυτής δικαιώματος των αιτουσών στην καθ` ης, παρουσιάστηκε στις 3.6.2003 στο Παρίσι στα πλαίσια της παρουσίασης των διαγωνιζομένων πόλεων, ώστε η πόλη της Θεσσαλονίκης να εκπροσωπηθεί στη διοργάνωση εκείνη. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι ενώ η καθ` ης αρνούνταν να παραλάβει το ένδικο έργο, και να συμπράξει στην έγγραφη συμφωνία για την κτήση του επ` αυτού δικαιώματος καταβάλλοντας το υπόλοιπο του συμφωνημένου τιμήματος, στις 6.9.2003, κατά την τελετή εγκαινίων της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, εκείνη, κατέχοντας προφανώς αντίγραφα υλικού φορέα του έργου των αιτουσών, προέβη, χωρίς την άδεια των τελευταίων, στην παρουσίαση από γιγαντοοθόνη ενώπιον του συγκεντρωμένου πλήθους και καλεσμένων, αποσπασμάτων του έργου τους, τα οποία ταυτόχρονα αναμεταδόθηκαν μέσω των τηλεοπτικών καναλιών σε ολόκληρη τη χώρα. Η ενέργεια αυτή της καθ` ης προσβάλλει το επί του συγκεκριμένου έργου πνευματικό δικαίωμα των αιτουσών ως δημιουργών αυτού, πιθανολογήθηκε δε ότι επίκειται η εκ νέου προβολή αυτού σε Διεθνές Συμπόσιο και άλλες εκδηλώσεις που αυτή διοργανώνει. Συντρέχει συνεπώς επείγουσα περίπτωση για τη λήψη του ζητούμενου ασφαλιστικού μέτρου, καθισταμένης δεκτής της κρινόμενης αίτησης ως βάσιμης και στην ουσία της.

Δέχεται την αίτηση.